

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Stalna služba u Županji
Veliki kraj 48
OIB: 77561654785

Poslovni broj: 17 Povrv-225/2021-23

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Vinkovcima, Stalna služba u Županji, po sucu Jeleni Bušić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja K. s. d.o.o. R., OIB: ..., zastupanog po punomoćniku A. K., odvjetniku iz R., protiv tuženika D. T. iz Ž., OIB: ..., zastupanog po punomoćniku D. V., odvjetniku iz P., radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave, održane 8. ožujka 2023., u nazočnosti T. K., odvjetnika iz Ž., kao zamjenika punomoćnika tužitelja A. K., odvjetnika iz R., te tuženik D. T. osobno, a koja presuda je donesena i objavljena 24. travnja 2023.,

presudio je

I. Platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika K. M. iz Ž., poslovni broj Ovr-972/2021, od 26. kolovoza 2021., održava se na snazi u dijelu u kojem je naloženo tuženiku D. T. iz Ž., OIB: ..., da tužitelju K. s. d.o.o., R., OIB: ..., u roku od 8 dana, isplati ukupan iznos od 68,70 eura¹ (slovima: šezdeset osam eura i sedamdeset centi)/517,55 kn (slovima: pet stotina sedamnaest kuna i pedeset pet lipa) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na:

- iznos od 13,74 eura ¹/103,51 kn počev od 28. srpnja 2020. do isplate,
- iznos od 13,74 eura ¹/103,51 kn počev od 25. kolovoza 2020.,
- iznos od 13,74 eura ¹/103,51 kn počev od 25. rujna 2020.,
- iznos od 13,74 eura ¹/103,51 kn počev od 28. listopada 2020.,
- iznos od 13,74 eura ¹/103,51 kn počev od 26. studenog 2020.,

i to do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

II. U preostalom dijelu platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika K. M. iz Ž., poslovni broj Ovrv-972/2021, od 26. kolovoza 2021., koji se odnosi na nastali trošak ovršnog postupka od 281,25 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama se ukida i u tom djelu se tužbeni zahtjev tužitelja odbija.

III. Platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika M. M. iz V., poslovni broj Ovrv-232/2022, UPP/OS-Ovrv-34/2022, od 8. veljače 2022., održava se na snazi u dijelu u kojem je naloženo tuženiku D. T. iz Ž., OIB: ..., da tužitelju K. s. d.o.o., R., OIB: ..., u roku od 8 dana, isplati ukupan iznos od 68,70 eura¹ (slovima: šezdeset osam eura i sedamdeset centi)/517,55 kn (slovima: pet stotina sedamnaest kuna i pedeset pet lipa) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na:

- iznos od 13,74 eura ¹/103,51 kn počev od 27. travnja 2021.,
- iznos od 13,74 eura ¹/103,51 kn počev od 28. svibnja 2021.,
- iznos od 13,74 eura ¹/103,51 kn počev od 28. lipnja 2021.,
- iznos od 13,74 eura ¹/103,51 kn počev od 28. srpnja 2021.,
- iznos od 13,74 eura ¹/103,51 kn počev od 28. kolovoza 2021.,

i to do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

IV. U preostalom dijelu platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika M. M. iz V., poslovni broj Ovrv-232/2022, UPP/OS-Ovrv-34/2022, od 8. veljače 2022., koji se odnosi na nastali trošak ovršnog postupka od 275,00 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama se ukida i u tom djelu se tužbeni zahtjev tužitelja odbija.

V. Platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika N. P. iz O., poslovni broj Ovrv-833/2021, UPP/OS-Ovrv-108/2021, od 11. veljače 2022., održava se na snazi u dijelu u kojem je naloženo tuženiku D. T. iz Ž., OIB: ..., da tužitelju K. s. d.o.o., R., OIB: ..., u roku od 8 dana, isplati ukupan iznos od 54,10 eura¹ (slovima: pedeset četiri eura i deset centi)/414,04 kn (slovima: četiri stotine četrnaest kuna i četiri lipe) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na:

- iznos od 13,74 eura ¹/103,51 kn počev od 29. prosinca 2020.,
- iznos od 13,74 eura ¹/103,51 kn počev od 28. siječnja 2021.,
- iznos od 13,74 eura ¹/103,51 kn počev od 26. veljače 2021.,
- iznos od 13,74 eura ¹/103,51 kn počev od 27. ožujka 2021.,

i to do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

VI. U preostalom dijelu platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika N. P. iz O., poslovni broj Ovr-833/2021, UPP/OS-Ovr-108/2021, od 11. veljače 2022., koji se odnosi na nastali trošak ovršnog postupka od 200,00 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama se ukida i u tom djelu se tužbeni zahtjev tužitelja odbija.

VI. Nalaže se tuženiku D. T. iz Ž., OIB: ..., da tužitelju K. s. d.o.o., R., OIB: ..., na ime troškova ovog parničnog postupka naknadi iznos od 99,54 eura¹ (slovima: devedeset devet eura i pedeset četiri centa)/749,98 kn (slovima: sedam stotina četrdeset devet kuna i devedeset osam lipa), u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika K. M. iz Ž., poslovni broj Ovr-972/2021, od 26. kolovoza 2021., određena je i to temeljem vjerodostojne isprave – izvotka iz poslovnih knjiga ovrhovoditelja od 2. veljače 2021., općenito ovrha na imovini ovršenika, a radi naplate iznosa od 517,55 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a što se odnosi na naplatu usluge prikupljanja miješanog komunalnoga otpada za razdoblje od lipnja do listopada 2020., sve to zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku na svakomjesečni iznos od 103,51 kn, kao i radi naplate nastalih troškova ovršnog postupka u iznosu od 281,25 kn.

1.1. Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika M. M. iz V., poslovni broj Ovr-232/2022, UPP/OS-Ovr-34/2022, od 8. veljače 2022., određena je i to temeljem vjerodostojne isprave – izvotka iz poslovnih knjiga ovrhovoditelja od 28. listopada 2021., općenito ovrha na imovini ovršenika, a radi naplate iznosa od 517,55 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a što se odnosi na naplatu usluge prikupljanja miješanog komunalnoga otpada za razdoblje od ožujka do srpnja 2021., sve to zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku na svakomjesečni iznos od 103,51 kn, kao i radi naplate nastalih troškova ovršnog postupka u iznosu od 275,00 kn.

1.2. Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika N. P. iz O., poslovni broj Ovr-833/2021, UPP/OS-Ovr-108/2021, od 11. veljače 2022., određena je i to temeljem vjerodostojne isprave – izvotka iz poslovnih knjiga ovrhovoditelja od 27. svibnja 2021., općenito ovrha na imovini ovršenika, a radi naplate iznosa od 414,04 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a što se odnosi na naplatu usluge prikupljanja miješanog komunalnoga otpada za razdoblje od studenog do prosinca 2020., te od siječnja do veljače 2021., sve to zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku na svakomjesečni iznos od 103,51 kn, kao i radi naplate nastalih troškova ovršnog postupka u iznosu od 200,00 kn.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

2. Protiv svih naprijed navedenih rješenja ovršenik je izjavio pravodobne prigovore, te je u svim ti prigovorima identično osporavao sve činjenične navode iz prijedloga za ovrhu, osporavao je tražbinu ovrhovoditelja kako po osnovi tako i po visini, te isticao prigovor zastare. Kako iz prijedloga za ovrhu proizlazi da se tražbina ovrhovoditelja odnosi na neplaćanje računa za izvršenu komunalnu uslugu odvoza i odlaganja otpada, ovršenik je isticao da njemu ovrhovoditelj nije vršio takvu komunalnu uslugu, niti je on sa ovrhovoditeljem ugovorio vršenje takvih usluga, a osim toga isticao je prigovor da on nije nikada preda ovrhovoditelju nikakav otpad na odvoz i odlaganje. Kako ovrhovoditelj nije naveo kada je tj. kojih točno datuma, koju vrstu i količinu otpada preuzeo od ovršenika i odvezao, a sve cijeneći činjenicu da ovršenik živi u Ž., što je 500 km udaljeno od R., pa stoga nema niti interesa da predaje otpad ovrhovoditelju, smatrao je da je prijedlog za ovrhu neosnovan, odnosno da je nužno odbiti tužbeni zahtjev ovrhovoditelja. Osim navedenog, ovršenik je isticao i prigovor zastare potraživanja zbog proteka jednogodišnjeg zastarnog roka koji je predviđen odredbom čl. 232. st. 1. Zakona o obveznim odnosima.

3. S obzirom na izjavljene prigovore ovršenika Rješenjima ovoga suda, poslovni broj: Povrv-225/2021-2, od 23. rujna 2021.; Povrv-24/2022-17, od 28. ožujka 2022.; te Povrv-31/2022-13, od 28. ožujka 2022., stavljena su izvan snage naprijed navedena rješenja o ovrsi javnih bilježnika u dijelu u kojem je određena ovrha i ukinute su sve provedene radnje, te je odlučeno da će se po pravomoćnosti tih rješenja postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Kako su kod ovog suda tekla tri navedena parnična postupka u pravnoj stvari između istoga tužitelja i tuženika, Rješenjima ovoga suda, poslovni broj Povrv-24/2022, od 13. lipnja 2022. i Povrv-31/2022, od 13. lipnja 2022., odlučeno je da će se isti postupci spojiti na spis poslovni broj Povrv-225/2021 rad i zajedničkog raspravljanja i odlučivanja, a sve to temeljem odredbe čl. 313. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje u tekstu: Zakona o parničnom postupku).

5. Očitujući se na navode iz prigovora protiv rješenja o ovrsi sada tužitelj navodi da se njegov zahtjev odnosi na neplaćanje računa za pružanje javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R. u utuženim periodima, a da se u tim razdobljima obračun i visina cijene tužitelja vrši na temelju Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R. (Službenik glasnik Grada R. broj 2/18), Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R. (Službenik glasnik Grada R. broj 3/19), Cjenika javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R. (Službenik glasnik Grada R. broj 5/18), Izmjena i dopuna Cjenika javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R. (Službenik glasnik Grada R. broj 6/19), a što je sve doneseno u skladu sa utvrđenim odredbama Zakona o održivom gospodarenju otpadom i Uredbom o gospodarenju komunalnim otpadom.

5.1. Tako tužitelj navodi da je tuženik vlasnik nekretnine a koja je upisana u zemljišnim knjigama k.o. R. kao k.č. br. 213/Z kućapop.br.982, suvlasnički dio 1/3 etažno vlasništvo, posebni dio zgrade koji se sastoji od jedne prostorije u prizemlju, a ista nekretnina se nalazi u povijesnoj jezgri Grada R.. Nadalje, tužitelj ističe da je

odredbom čl. 14. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R. (Službenik glasnik Grada R. broj: 2/18 i 3/19; dalje u tekstu: Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R.) određeno tko se ima smatrati korisnikom njihove usluge, odnosno da su to svi vlasnici odnosno korisnici nekretnina izuzev ako se radi o nekretnini koja se trajno ne koristi, a dalje ističe da je čl. 30. naprijed navedene Odluke propisano na koji način se u utvrđuje da se nekretnina trajno ne koristi, pa s obzirom da tuženik nije dostavio nikakav dokaz o nekorištenju nekretnine u vidu pisanog očitovanja mjernih uređaja za potrošnju električne energije, pitke vode ili dokaz o uklonjenom priključku za električnu energiju, smatra da je tuženik obveznik plaćanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada.

5.2. U pogledu načina određivanja cijene javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada ističe da je isto propisano odredbom čl. 24. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R., te je time točno regulirano od čega se sastoji cijena javne usluge.

5.3. U pogledu prigovora o nepostojanju ugovora zaključenog između tužitelja i tuženika, tuženik navodi da je odredbom čl. 51. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R. propisano na koji način se zaključuje isti ugovor, odnosno da se ugovor zaključuje na način da korisnik usluge popuni izjavu o načinu korištenja javne usluge na obrascu koji mu uručuje davatelju usluge u tri primjerka, te se tako isti ugovor smatra sklopljenim kada korisnik usluge dostavi davatelju usluge izjavu ili prilikom prvog korištenja javne usluge ili zaprimanja na korištenje spremnika za predaju komunalnog otpada u slučaju kada korisnik usluge ne dostavi izjavu, te kada se korisnik usluge nije očitovao davatelju usluge na dostavljenu izjavu. S obzirom da se tuženik nikada nije očitovao odnosno dostavio podatke o načinu korištenja javne usluge, a što je bio dužan učiniti prema čl. 14. Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom i čl. 51. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R., te je stoga tužitelj primijenio podatke iz Izjave koju je naveo davatelj usluge, a koje podatke ima u evidenciji dugi niz godina, s obzirom da se tuženik nikada nije obratio tužitelju radi eventualne promjene podataka niti je imao primjedbi na iste.

5.4. Kriterij obračuna količine otpada navodi da je propisan odredbom čl. 19. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R., odnosno da je davatelj usluge dužan obračunati cijenu javne usluge razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, a da se kao kriterij količine otpada određuje volumen spremnika i broj pražnjenja spremnika u obračunskom razdoblju, s tim da je čl. 17. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R. propisano da je najmanja učestalost odvoza komunalnog otpada jednom tjedno za miješani komunalni otpad, s tim što se na vlasnike nekretnina koji se nalaze u povijesno jezgri Grada R. primjenjuje odredba čl. 1. toč. 1. toč. 3. Cjenika javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada.

5.5. Navodi da je tuženik u evidenciji tužitelja zadužen za obračunski volumen od 120 litara, a prema odredbi toč. 2. Cjenika javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada cijena minimalne javne

usluge za obračunsko razdoblje za obračunski volumen od 120 litara iznosi 50,00 kn, a jedinična cijena za količinu predanog miješanog komunalnog otpada za spremnik od 120 litara iznosi za 4 pražnjenja mjesečno 41,60 kn odnosno cijena javne usluge za tuženika iznosi 91,60 kn bez poreza na dodanu vrijednost, odnosno 103,51 kn sa porezom na dodanu vrijednost.

5.6. Tužitelj se protivio istaknutom prigovoru zastare kao neosnovanim uzimajući u obzir datume dospijeća svakog pojedinoga iznosa i datum podnošenja prijedloga za ovrhu.

6. Očitujući se na navode tužitelja tuženik ponovno navodi da je on u svom prigovoru protiv rješenja o ovrsi naveo nekoliko prigovora i to prigovor neispunjenja odnosno prigovor da mu tužitelj nije izvršio nikakve komunalne usluge odvoza i odlaganja otpada, prigovor nepostojanja ugovora između stranaka iz postupka, prigovor da tuženik nikada nije predao tužitelju nikakav otpad na odvoz i odlaganje s obzirom da živi 500 km udaljeno od R. i da mu je stoga ekonomski neisplativo davati tužitelju otpad na odvoz i zbrinjavanje. Smatra da se u ovom postupku tužitelj samo osvrće na zakonske i podzakonske propise odnosno da ne ističe niti jednu činjenicu glede prigovora neizvršenja, pa tako nigdje ne navodi kojega je to točno dana tuženik predao tužitelju otpad na odvoz, kojeg dana je tužitelj izvršio utuženu uslugu, odnosno smatra da je teret dokaza na tužitelju da dokaže da među parničnim strankama postoji ugovor sa cijenom pružanja usluge od 103,51 kn mjesečno i vrstom usluge od 4 pražnjenja mjesečno, da tužitelj mora dokazati da je doista izvršio tako utuženu uslugu, odnosno da mora dokazati da je zaista praznio spremnik 4 puta mjesečno, a što u postupku tužitelj uopće niti ne pokušava dokazati već na iste okolnosti se samo poziva na odgovarajuće odluke i cjenike. Stav je tuženika da računi i konto kartica koja je sastavljena na bazi tih računa nisu niti mogu biti dokaz u parničnom postupku. Posebno ističe da tužitelj uopće ne postupa prema čl. 44. i 45. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R. jer ne vodi evidenciju o preuzetom otpadu, ne vodi evidenciju korištenja javne usluge za obračunsko mjesto u digitalnom obliku, ne bilježi elektronski svako pražnjenje spremnika i potom ne prebacuje te podatke u knjigovodstveni program evidencije korištenja javne usluge, pa stoga smatra da niti ne može imati dokaz o izvršenju javne usluge odvoza i zbrinjavanja otpada, odnosno smatra da na taj način prema čl. 45. st. 3. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R. tužitelj ne može niti dokazati da je izvršio istu javnu uslugu.

6.1. U pogledu očitovanja tužitelja o načinu sklapanja ugovora o korištenju predmetne javne usluge tuženik smatra da je pogrešno pozivanje tužitelja na čl. 51. st. 2. toč. c Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R. i to iz razloga jer niti jednim propisom nije dano ovlaštenje jedinicama lokalne uprave i samouprave da svojim podzakonskim aktima propisuju način i uvjete kada se smatra da je neki ugovor sklopljen, odnosno takvo ovlaštenje može imati samo Vlada Republike Hrvatske na temelju Zakona o održivom gospodarenju otpadom. Tako navodi da je Vlada Republike Hrvatske propisala na koji način se sklapaju ugovori o odvozu otpada i to na način da je čl. 15. st. 1. Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom propisano da se taj ugovor o isporuci komunalnih javnih usluga može sklopiti samo na dva načina i to kada korisnik usluge dostavi davatelju usluge izjavu ili prilikom prvog korištenja javne usluge ili zaprimanja na korištenje spremnika za primopredaju komunalnog otpada u slučaju kada korisnik usluge ne dostavi davatelju

javne usluge Izjavu. Ukoliko tužitelj tvrdi da je među strankama sklopljen ugovor smatra da je dužan navesti da li je taj ugovor sklopljen po odredbi čl. 15. st. 1. toč. 1. ili po toč. 2. Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom, pa bi u slučaju na pozivanje na čl. 15. st. 1. toč. 2. Uredbe bio dužan navesti kojeg dana se dogodilo prvo korištenje javne usluge ili kojeg dana se dogodilo zaprimanje na korištenje spremnika za primopredaju komunalnog otpada.

6.2. Posebno se tuženik poziva na odredbu čl. 33. st. 1. Zakona o održivom gospodarenju otpadom koji propisuje da je davatelj usluge dužan obračunati cijenu javne usluge na način kojim se osigurava primjena načela "onečišćavač plaća", a što u konkretnom slučaju tužitelj nije učinio jer nije dokazao da mu je tuženik predao otpad nego je išao samo na to da dokaže da je izdao određene račune bez ijednog dokaza da mu je tuženik ikada predao otpad i bez dokaza da je ikada odveo ikakav otpad.

6.3. Naknadno je još tuženik osporavao da on nije vlasnik nekretnine na području Grada R. na području kojeg tužitelj vrši uslugu odvoza komunalnog otpada, s tim što je naknadno na ročištu održanom 8. ožujka 2023. sam tuženik učinio nespornim činjenicu da on jeste vlasnik nekretnine na području Grada R.

7. U dokaznom postupku provedeni su dokazi uvidom u: izvratke iz poslovnih knjiga tužitelja, Službeni glasnik Grada R. broj 2/2018, Službeni glasnik Grada R. broj 3/2019, Cjenik javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R., te u izmjene i dopune Cjenika javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R.

8. Provedenim dokazima kao nesporno je utvrđeno da je tuženik vlasnik nekretnine koja je u zemljišnoj knjizi zemljišnoknjižnog odjela R. upisana kao kat. čest. 213/Z, kuća pop.br. 982 upisana u zk. ul. br. 21 k.o. R., 1. suvlasnički dio: 1/3 etažno vlasništvo (E-1) posebni dio zgrade koji se sastoji od jedne prostorije u prizemlju sl. "B" tip-A21; da se ista nalazi u povijesnoj jezgri grada R., što je vidljivo i iz zk. izvratka; da tuženik ne živi u R., nego da živi u Ž. na adresi ..., što je utvrđeno iz prijedloga za ovrhu, te uvidom u podatke MUP o adresi prebivališta, boravišta ili drugom prijavljenom mjestu, ali i iz navoda tuženika iznesenih u prigovoru i tijekom postupka; dakle nesporno je da tuženik u gore navedenim nekretninama koje se nalaze u k.o. R. ne boravi konstantno tijekom cijele godine, nego da iste koristi samo povremeno.

8.1. Nesporno je da je tužitelj komunalna tvrtka, koja je ovlaštena sakupljati i odlagati komunalni otpad na području Grada R., da je tuženik vlasnik nekretnine na području Grada R., a što je osnova aktivne i pasivne legitimacija u ovom predmetu.

9. Sporna je osnova i visina tražbine, te da li je osnovan istaknut prigovor zastare, odnosno sporno je da li je u ovom postupku tužitelj dokazao postojanje ugovornog odnosa između njega i tuženika, te da li je dokazao da je izvršio komunalnu uslugu odvoza i odlaganja otpada za koju potražuje plaćanje svakomjesečnog iznosa.

10. Zakon o održivom gospodarenju otpadom ("Narodne novine" broj: 94/13, 73/17, 14/19 i 98/19; dalje u tekstu: ZOGO) kao jedno od osnovnih načela prigodom obračuna i plaćanja javne usluge odvoza komunalnog otpada primjenjuje načelo "onečišćivač plaća". Odredbom čl. 30. st. 6. ZOGO propisano je da je korisnik usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada, a to je vlasnik odnosno korisnik nekretnine, između ostalog dužan koristiti istu uslugu, kao i snositi troškove gospodarenja komunalnim otpadom razmjerno količini otpada kojeg je predao davatelju usluge, dok je čl. 33. st. 1. citiranog zakona određeno da je davatelj usluge

dužan obračunati cijenu iste javne usluge na način kojim se osigurava primjena načela "onečišćivač plaća", ekonomski održivo poslovanje, te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja te usluge, s tim što je čl. 33. st. 2. citiranog zakona određeno da bi davatelj usluge, u konkretnom slučaju tužitelj, istu uslugu bio dužan obračunavati razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada određen Odlukom iz čl. 30. st. 7. ZOGO (radi se o Odluci predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o načinu pružanja javnih usluga iz čl. 30. st. 1. ZOGO), pri čemu obračun cijene mora biti u skladu sa Uredbom Vlade Republike Hrvatske o gospodarenju komunalnim otpadom iz čl. 29. st. 10. ZOGO, a pri tome je sukladno čl. 33. st. 3. citiranog zakona davatelj usluge obavezan i dužan voditi evidenciju o preuzetoj količini otpada od pojedinog korisnika usluge u obračunskom razdoblju prema kriteriju iz čl. 30. st. 9. ZOGO, temeljem kojega je propisano da iznos jedinične naknade za litru, odnosno kilogram otpada, ako se radi o slučaju propisanom čl. 31. st. 2. ZOGO utvrđuje Odlukom davatelj usluge, po ishodu suglasnosti izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave. Čl. 33. st. 5. ZOGO propisano je da je davatelj usluga dužan svoj Cjenik donijeti sukladno Uredbi Vlade Republike Hrvatske iz čl. 29. st. 10. ZOGO, odnosno sukladno Uredbi o gospodarenju komunalnim otpadom ("Narodne novine" broj: 50/17, 84/19 i 98/19; dalje u tekstu: Uredba vlade).

10.1. Dakle, tužitelj je u utuženom razdoblju obračun i visinu cijene vršio na temelju Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R., Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R., te Cjenika javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R. i Izmjena i dopuna Cjenika javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R. donesenih sukladno ZOGO i sukladno Uredbi o gospodarenju komunalnim otpadom.

10.2. Čl. 14. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R. određeno da se korisnikom usluge na području pružanja javne usluge smatra vlasnik nekretnine, odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine, kada je vlasnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge. Dakle, obveznici plaćanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada su svi vlasnici, odnosno korisnici nekretnina, osim, ako se radi o nekretnini koja se trajno ne koristi.

11. Nesporno je da je tuženik vlasnik nekretnine u povijesnoj jezgri grada R., a tuženik nije dokazao se radi o nekretnini koja se trajno ne koristi.

11.1. Čl. 30. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R. propisano da je nekretnina koja se trajno ne koristi je nekretnina za koju je davatelj usluge, na zahtjev korisnika, utvrdio da se ne koristi duže od godinu dana ili kada je dostavio dokaz o uklonjenom priključku za električnu energiju i pitku vodu; korisnik koji trajno ne koristi nekretninu dužan je uz zahtjev za utvrđenje da se nekretnina trajno ne koristi dostaviti dokaz da se nekretnina trajno ne koristi dostaviti i dokaz o ne korištenju nekretnine, u vidu pisanog očitovanja mjernih uređaja za potrošnju električne energije, pitke vode ili dokaz o uklonjenom priključku za električnu energiju i pitku vodu; iznimno, davatelj usluge prihvatit će prvi put pisano očitovanje vlasnika

nekretnine o trajnom nekorištenju nekretnine, a korisnik mora u roku od 6 mjeseci pisanim putem dostaviti obračun potrošnje za električnu energiju i pitku vodu iz kojeg je vidljivo da nije bilo potrošnje u tom razdoblju, te da ako korisnik usluge ne dokaže da nije bilo potrošnje davatelj usluge ima pravo na retroaktivnu naplatu za proteklo razdoblje cijene minimalne javne usluge.

12. Tuženik tijekom postupka nije dostavio nikakav dokaz o nekorištenju nekretnine u smislu pisanog očitavanja mjernog uređaja za potrošnju električne energije, pitke vode ili dokaz o uklonjenom priključku za električnu energiju, stoga se on smatra obveznikom plaćanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, ali pri tome se tuženik ima smatrati korisnikom iste usluge koji nema prijavljeno prebivalište ili stalni boravak u predmetnoj nekretnini, a što je sve regulirano toč. 1.1.5. Izmjena i dopuna Cjenika javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R.

12.1. Sud je ocijenio neosnovanim prigovor tuženika da među strankama u ovom sporu nije nikada sklopljen ugovor o korištenju iste javne usluge, a sve to iz razloga jer je odrednom čl. 248. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; dalje u tekstu: Zakona o obveznim odnosima) određeno da ako je netko po zakon obavezan sklopiti ugovor, zainteresirana osoba može zahtijevati da se takav ugovor bez odgađanja sklopi, te je takvo obvezno sklapanje i obavezan sadržaj ugovora u smislu čl. 248. Zakona o obveznim odnosima iznimka od općeg načela iz odredbe čl. 2. Zakona o obveznim odnosima prema kojoj sudionici u prometu slobodno uređuju obvezne odnose, s tim što ih ne mogu uređivati suprotno Ustavu Republike Hrvatske i prisilnim propisima, a obvezno sklapanje ugovora mora proizlaziti iz zakona.

12.2. S obzirom da se potraživanje tužitelja odnosi na uslugu odvoza i zbrinjavanja komunalnog otpada i u ovom slučaju je sklapanje ugovora obvezno sukladno odredbi čl. 26. Zakona o komunalnom gospodarstvu ("Narodne novine" broj: 36/95, 70/97, 128/99, 57/00, 129/00, 59/01, 26/03, 82/04, 178/04, 38/09, 79/09, 153/09, 49/11, 84/11, 90/11, 144/12, 94/13, 153/13, 147/14 i 36/15; dalje u tekstu: ZKG) i Općim uvjetima isporuke komunalne usluge skupljanja odvoza i odlaganja komunalnog otpada kojim je propisano da je vlasnik građevina obavezan koristiti uslugu održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada.

12.3. Dakle, između tužitelja i tuženika je poseban odnos uspostavljen već samom činjenicom što je tuženik vlasnik nekretnine na čijem području tužitelj pruža komunalnu uslugu, te je kod takvog odnosa riječ o posebnoj vrsti ugovora po pristupanju, gdje je tuženik mogao sklopiti poseban pisani ugovor, a iako nesporno takav pisani ugovor nije sklopljen tuženik je morao poštovati sadržaj onoga što je propisano odlukom jedinice lokalne uprave i samouprave za istu djelatnost, odnosno u konkretnom slučaju i na tuženika se primjenjuje odredba čl. 51. Odluke o načinu pružanja javne usluge a kojom je propisano kada se smatra da je ugovor zaključen, a u konkretno slučaju to je između ostalog kada se korisnik usluge nije očitovao na dostavljenu izjavu pružatelja usluge, a što je bio dužan učiniti sukladno odredbi čl. 14. Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom, u kom slučaju je tužitelj kao pružatelj usluge koristio podatke koje ima u svojoj evidenciji već dugi niz godina s obzirom da mu se tuženik nikada nije obratio radi eventualne promjene predmetnih podataka, niti je imao primjedbi na iste.

13. Odredbom čl. 19. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R. određeno je da je davatelj usluge dužan korisniku obračunati cijenu javne

usluge razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, a za korisnike iz kategorije kućanstva kao kriterij količine otpada određuje se volumen spremnika i broj pražnjenja spremnika u obračunskom razdoblju, s tim što je čl. 17. iste Odluke određeno da najmanja učestalost odvoza komunalnog otpada u obračunskom razdoblju iznosi jednom tjedno za miješani komunalni otpad, dok je potom Cjenikom javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog i biorazgradivog otpada reguliran cjenik tih usluga, odnosno regulirana je cijena obvezne minimalne javne usluge, cijena javne usluge predanog komunalnog otpada i eventualno cijena ugovorne kazne.

14. Obzirom da tuženik ima nekretninu u povijesnoj jezgri grada R. ali da ne prebiva stalno na istoj nekretnini i da je to poznato tužitelju, na istog se primjenjuje odredba čl. 1.1.5. Cjenika koja se odnosi na korisnike koji nemaju prijavljeno prebivalište ili stalni boravak na području na kojem se pruža javna usluga i koji zadužuju odgovarajući obračunski volumen u skladu sa smjernicama i normativima davatelja usluge, i to na način da osnova za obračun iznosa cijene javne usluge je zaduženi obračunski volumen svakog korisnika usluge pojedinačno koji je obavezan plaćati cijenu minimalne javne usluge tijekom cijele godine, a za obračun iznosa cijene za količinu predanog komunalnog otpada primjenjuje se zaduženi obračunski volumen i evidentiran broj pražnjenja u obračunskom razdoblju, odnosno broj pražnjenja jedanput tjedno u obračunskom razdoblju u posebnim slučajevima.

15. Cijena javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog propisana je čl. 24. st. 1. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R. kojim je određeno da se cijena javne usluge sastoji od cijene obvezne minimalne javne usluge, cijene javne usluge predanog komunalnog otpada i cijene ugovorne kazne, a st. 2. citirane odredbe određeno je da ukupnu cijenu javne usluge čini zbroj cijene obvezne minimalne javne usluge, cijene javne usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada i cijena ugovorne kazne.

15.1. Nadalje, čl. 17. st. 1. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R. određeno je da najmanja učestalost odvoza komunalnog otpada u obračunskom razdoblju iznosi najmanje jednom tjedno za miješani komunalni otpad, dok je čl. 19. st. 1. i 2. iste Odluke određeno da je davatelj usluge dužan korisniku obračunavati cijenu javne usluge razmjerno količini predanog otpada u obračunskom periodu, te da se za korisnike iz kategorije kućanstva kao kriterij količine otpada određuje volumen spremnika i broj pražnjenja spremnika u obračunskom razdoblju.

15.2. Nesporno je da je prema odredbi čl. 44. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R. davatelj usluge dužan voditi evidenciju o preuzetom otpadu za svakog pojedinog korisnika za obračunsko mjesto, te je čl. 45. detaljno opisano na koji način se vodi ista evidencija, a na što se pravilno tuženik poziva tijekom postupka, s tim što je potrebno naglasiti da je čl. 47. određeno da se u prijelaznom razdoblju, do uvođenja sustava za digitalno praćenje, primjenjuje način vođenja evidencije o preuzetom otpadu za svakog pojedinog korisnika prema broju minimalnih planiranih primopredaja u obračunskom razdoblju, dakle u konkretnom slučaju za kategoriju kućanstvo to bi bilo minimalno 4 pražnjenja mjesečno.

16. Nadalje, Cjenikom javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada R. određeno je da cijena minimalne javne usluge za mjesečno obračunsko razdoblje za zaduženi volumen od 120 litara iznosi 50,00 kn, da jedinična cijena za količinu predanog miješanog

komunalnog otpada za spremnik od 120 litara iznosi 10,40 kn po pražnjenju, odnosno 41,60 kn za minimalno 4 pražnjenja, a iz čega onda proizlazi da za tužitelja cijena javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada iznosi sveukupno 103,51 kn mjesečno zajedno sa obračunatim porezom na dodanu vrijednost i to uzimajući u obzir da se na njega primjenjuje točka 1.1.5. Cjenika, odnosno da je u svakom slučaju obavezan plaćati cijenu minimalne javne usluge tijekom cijele godine, a da se za obračun iznosa cijene za količinu predanog komunalnog otpada primjenjuje zaduženi obračunski volumen od 120 litara i minimalni broj pražnjenja tijekom obračunskoga razdoblja koji je određen čl. 17. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R., a sve to vezano uz čl. 47.

16.1. Dakle, iz svega naprijed navedenog proizlazi da je tužitelj za utužena razdoblja pravilno obračunao tuženiku cijenu pružanja usluge odvoza komunalnog otpada s obzirom da tuženik nije tijekom postupka dostavio nikakav dokaz o nekorištenju nekretnine na način kako je to određeno čl. 30. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R., te je iz tog razloga platne naloge sadržane u rješenjima o ovrsi trebalo održati na snazi i odlučiti kao u izreci ove presude.

17. Neosnovanim je ocijenjen prigovor tuženika da tužitelj kao davatelj iste javne usluge nije dokazao da je u obračunskom razdoblju praznio spremnike odnosno da je tuženiku izvršio istu uslugu s obzirom da ne raspolaže evidencijom iz čl. 44. i 45. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R., a sve to iz razloga jer je naprijed obrazloženo i navedeno da tužitelj sukladno donesenoj odluci o načinu pružanja iste javne usluge u prijelaznom razdoblju dok ne uvede odgovarajuće digitalno praćenje prema odredbi čl. 47. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R., kao način vođenja evidencije primjenjuje broj minimalnih planiranih primopredaja u obračunskom razdoblju, a kako je to regulirano čl. 17. st. 2. toč. a Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R.

18. Pri zauzimanju ovakvog stava sud je imao vidu da su Odluke tuženika (Odluka o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R.; Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R., te Cjenik javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R. i Izmjena i dopuna Cjenika javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada R., donesene sukladno ZOGO i propisanoj zakonskoj proceduri utvrđenoj ZOGO, kao i citiranoj Uredbi o gospodarenju komunalnim otpadom.

19. U smislu čl. 31. Ovršnoga zakona ("Narodne novine" broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 27/20; dalje u tekstu: Ovršnog zakona), potvrda, račun za plaćanje pristojbe, kao i izvod iz ovjerenih poslovnih knjiga, smatraju se vjerodostojnim ispravama, čiju istinitost Zakon presumira, dok se ne dokaže suprotno.

20. Tužitelj kao vjerovnik svoje dospjelo potraživanje dokazuje vjerodostojnim ispravama - izvatkom iz poslovnih knjiga koji je utemeljen na računima, a tuženiku su računi tužitelja koji su obuhvaćeni prijedlozima za ovrhu dostavljeni, no na njih on nije

prigovarao u smislu da bi osporio vrstu obveze prema vjerovniku temeljem te isprave, nego je osporio osnovu i visinu obveze tužitelja nakon što je primio prijedloge za ovrhu, pa i iz tog razloga tuženik nije dokazao neistinitost računa koje mu je dostavio tužitelj, kao i izvoda iz ovjerovljenih poslovnih knjiga koji se temelji na takvim računima, pa stoga vrijedi zakonska presumpcija da su ti izvodi iz ovjerovljenih poslovnih knjiga tužitelja i računi istiniti.

21. Čl. 232. Zakona o obveznim odnosima propisano je da tražbine naknade za usluge održavanja čistoće, a za potrebe kućanstva, zastarijevaju za jednu godinu.

22. Prijedlog za ovrhu javnom bilježniku (u spisu Povrv-225/21) tužitelj kao ovrhovoditelj je podnio preporučeno poštom 22. srpnja 2021., a istim prijedlogom za ovrhu utužio je tražbine koje dospijevaju 28. srpnja 2020., 25. kolovoza 2020., 25. rujna 2020., 28. listopada 2020. i 26. studenog 2020. S obzirom da je podnošenjem prijedloga za ovrhu isti prekinuo tijek zastare sukladno odredbi čl. 241. Zakona o obveznim odnosima, a kako bi zastara za najranije utuženo potraživanje nastupila 28. srpnja 2021., a prijedlog za ovrhu je podnesen prije isteka tog zastarnog roka za najstarije utuženo potraživanje, to je nesporno da je u odnosu na cjelokupno potraživanje tužitelja koje je obuhvaćeno istim prijedlogom za ovrhu prigovor zastare neosnovan.

23. Prijedlog za ovrhu javnom bilježniku (u spisu Povrv-24/22) tužitelj kao ovrhovoditelj je podnio 18. siječnja 2022., a istim prijedlogom za ovrhu utužio je tražbine koje dospijevaju 27. travnja 2021., 28. svibnja 2021., 28. lipnja 2021., 28. srpnja 2021. i 28. kolovoza 2021. S obzirom da je podnošenjem prijedloga za ovrhu isti prekinuo tijek zastare sukladno odredbi čl. 241. Zakona o obveznim odnosima, a kako bi zastara za najranije utuženo potraživanje nastupila 27. travnja 2022., a prijedlog za ovrhu je podnesen prije isteka tog zastarnog roka za najstarije utuženo potraživanje, to je nesporno da je u odnosu na cjelokupno potraživanje tužitelja koje je obuhvaćeno istim prijedlogom za ovrhu prigovor zastare neosnovan.

24. Prijedlog za ovrhu javnom bilježniku (u spisu Povrv-31/22) tužitelj kao ovrhovoditelj je podnio 1. prosinca 2021., a istim prijedlogom za ovrhu utužio je tražbine koje dospijevaju 29. prosinca 2020., 28. siječnja 2021., 26. veljače 2021. i 27. ožujka 2021. S obzirom da je podnošenjem prijedloga za ovrhu isti prekinuo tijek zastare sukladno odredbi čl. 241. Zakona o obveznim odnosima, a kako bi zastara za najranije utuženo potraživanje nastupila 29. prosinca 2021., a prijedlog za ovrhu je podnesen prije isteka tog zastarnog roka za najstarije utuženo potraživanje, to je nesporno da je u odnosu na cjelokupno potraživanje tužitelja koje je obuhvaćeno istim prijedlogom za ovrhu prigovor zastare neosnovan.

25. Odluka o tijeku i stopi zatezne kamate temelji se na čl. 29. st.1. i 2. Zakona o obveznim odnosima, a sve imajući u vidu činjenicu da je iz izvotka iz poslovnih knjiga tužitelja vidljivo kada dospijeva obveza naplate usluge tužitelja.

26. Odluka o troškovima ovo parničnog temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. uz primjenu čl. 155. Zakona o parničnom postupku imajući u vidu vrijednost predmeta spora i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22; dalje u tekstu: OT), te su tužitelju zastupanom po punomoćniku odvjetniku priznati kao potrebni i nužni i to trošak sastava prijedloga za ovrhu u iznosu kako je isti potraživao troškovnikom od 281,25 kn, trošak sastava 1 obrazloženog podneska prema Tbr. 8. toč. 1. OT sa 25 bodova odnosno 250,00 kn kako je tužitelj potraživao, trošak zastupanja na 1 ročištu prema Tbr. 9. toč. 1. OT sa 25 bodova odnosno 250,00 kn kako je tužitelj potraživao, te trošak zastupanja na ročištu održanom 3. ožujka 2022. prema Tbr. 9. toč. 5. OT sa 6,25 bodova a što s obzirom na vrijednost boda iznosi 93,75 kn, odnosno tužitelju je

priznat sveukupni trošak od 650,00 kn odnosno 86,27 eura, te mu je pored toga priznat još i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 13,27 eura, tako da sveukupno priznati troškovi tužitelja iznose 99,54 eura.

26.1. Prilikom odmjeravanja troškova parničnog postupka sud je vodio računa da je nakon izjavljivanja prigovora protiv rješenja o ovrši ovršni postupak je prešao u parnični postupak, te se sukladno tome i primjenom načela ekonomičnosti ima smatrati da se radi o jednom (parničnom postupku) a ne o dva odvojena postupka, a za koje bi se i troškovi odmjeravali posebno za svaki postupak (a kako to proizlazi iz Zaključka sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske, održanog sa predsjednicima županijskih sudova, od 2. lipnja 2017.).

26.2. S obzirom na navedeno tužitelju nisu mogli biti priznati posebno nastali troškovi ovršnog postupka, te je iz tog razloga u tom dijelu platni nalog sadržan u rješenjima o ovrši javnih bilježnika ukinut.

U Županji 24. travnja 2023.

Sudac
Jelena Bušić, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Rok za žalbu za stranku koja je uredno pozvana na ročište za objavu presude teče od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. Zakona o parničnom postupku).

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojoj se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ovog zakona o dostavi pismena, te tada rok za žalbu počinje teći od dana primitka ovjerenog prijepisa presude.

Žalba se podnosi ovome sudu, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

O tom obavijest:

1. Tužitelj po punomoćniku A. K., odvjetniku iz R.,
2. Tuženik po punomoćniku D. V., odvjetniku iz P.